

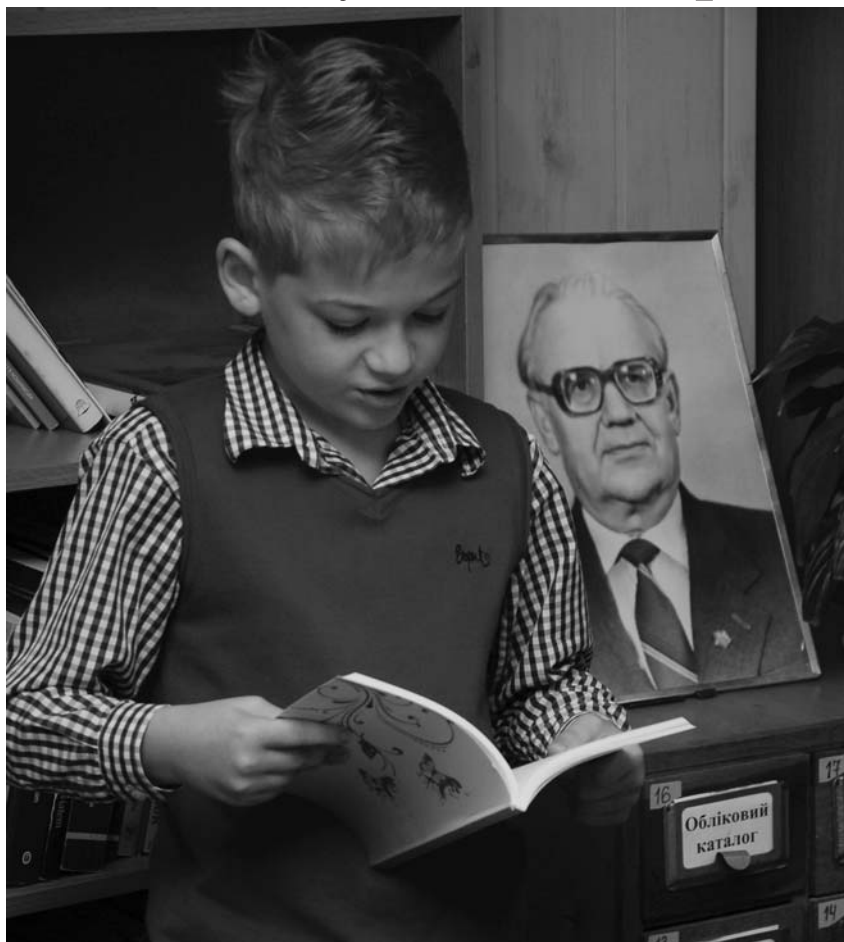
СЬОМІЙ ПОВЕРХ

№ 11(173) від 10 травня 2012 року

ТЕРИТОРІЯ СТУДЕНТІВ

Студентська газета Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка С. Дем'янчука

Діти голосували за мир!

XVI Міжнародні громадські учнівські читання «Я голосую за мир!» пам'яті академіка Степана Дем'янчука відбулись у Міжнародному економіко-гуманітарному університеті.

Свої прозові та поетичні твори прочитали більше 200 школярів не лише міста Рівне, а й Житомирської та Хмельницької областей. А чергове друковане видання — збірка «Я голосую за мир!» — вмістила найкращі вірші та оповідання майже 250 авторів у тому числі й з м. Барановичі (Білорусь).

Учнівські громадські читання «Я голосую за мир!» — це добра традиція, яку в 1997 році запо-

чаткував засновник університету, доктор педагогічних наук, професор, академік Степан Якимович Дем'янчук. Він був ініціатором руху «Педагоги за мир та взаєморозуміння», створив свою наукову школу з проблем педагогіки миру, а розроблену ним систему виховання учнівської та студентської молоді на ідеях миру успішно впроваджують його вихованці, викладачі нашого університету.

Метою учнівських громадських читань є активізація миротворчого руху серед дітей і молоді, об'єднати зусилля учнів, батьків і педагогів у боротьбі за щасливе майбутнє без воєн і бід.

АНОНСИ

У МEGУ презентували підручники

2 стор.

Американський професор зустрівся з студентами МEGУ

2 стор.

Студентка МEGУ - третя на Всеукраїнській олімпіаді

2 стор.

У МEGУ гостювали білоруські студенти

3 стор.

МEGУ та проект ЄС/ПРООН наближається до співпраці

3 стор.

Науковець привідкрив архівні секрети

3 стор.

Я голосую за мир

4-5 стор.

Наказано жити

6-7 стор.

Туристи МEGУ вперше виграли змагання

8 стор.

Відбувся футбольний турнір пам'яті професора МEGУ

8 стор.

У МЕГУ презентували підручники

Навчально-методичні посібники і підручники з міністерським грифом представили на педагогічному факультеті.

Майбутнім педагогам та практичним психологам було презентовано п'ять навчально-методичних посібників і підручників з грифом Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України. Це означає, що друковані видання, авторами яких є викладачі та науковці нашого університету, можуть бути використані при підготовці педагогів і психологів у будь-якому виші.

Проблема пошуку, розвитку і навчання здібних дітей математиці та лінгвістиці досліджена у книзі «Теорія і практика навчання обдарованих школярів: організаційний аспект». Автори найновішої книги — перший проректор Петро Тадеєв та завідувач кафедри романо-германських мов Марія

Тадеєва — працювали чотири роки, тему роботи з обдарованими дітьми розкрили не лише теоретично, а й дослідили її.

Доцент кафедри психології Ольга Іванюта та проректор з науково-методичної роботи і гуманітарної освіти Олена Яницька підготували навчальний посібник «Енциклопедія психологічних тестів. Практикум з курсу загальної психології». Методиці викладання образотворчого мистецтва у початковій школі присвятила навчальний посібник доцент кафедри початкової освіти Ольга Красовська. Про методику викладання природознавства йдеться в посібнику професора кафедри початкової освіти Мирослави Кукалець. Становлення змісту шкільної початкової математичної освіти в Україні досліджене у навчальному посібнику доцента кафедри початкової освіти Наталії Миськової.

Студентка МЕГУ — третя на Всеукраїнській Олімпіаді

Студентка педагогічного факультету МЕГУ Ольга Тимчук посіла третє місце на Всеукраїнській Олімпіаді з початкової освіти.

Нещодавно на базі Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка проводилась Всеукраїнська студентська Олімпіада зі спеціальності «початкова освіта». Її учасниками стали більше 50 студентів різних навчальних закладів України. Серед них й студентки четвертого курсу педагогічного факультету Інституту педагогічної освіти Міжнародного економіко-гуманітарного університету Ольга Тимчук та Юлія Шилан. За підсумками трьох турів третім призером Олімпіади стала Ольга Тимчук, яка, окрім відповідного диплому, отримала й грамоту «За педагогічну зрілість».

Американський професор зустрівся з студентами МЕГУ

Чим схожий розвиток суспільства в Україні та країнах Латинської Америки розповів під час круглого столу у Міжнародному економіко-гуманітарному університеті імені академіка С. Дем'янчука доктор з права Мічиганського університету, дослідник політичних і правових процесів, які відбуваються в країнах Латинської Америки Петро Костів. Захід проходив у в рамках одного із проектів, що реалізовує Центр проектного розвитку МЕГУ, «Історії успіху».

Під час круглого столу Петро Костів зазначив, що країни Латинської Америки, як і країни СНД, поєднують спільне коріння, історія та культура. Через довготривалу залежність від зовнішніх впливів сусідніх держав та споживацьке ставлення «старшого брата» до економіки, держави цього регіону й досі страждають через такі проблеми, як високий рівень соціального розшарування населення, залежність формування національної самосвідомості від імперських впливів більш потужних сусідніх держав, орієнтація на імпорту та великі зовнішні борги.

Тому на думку Петра Костіва, відслідкувавши історію економічного і політичного розвитку країн Латинської Америки, було б лег-

ше уникнути можливих проблем в Україні.

Також під час круглого столу Петро Костів презентував свою книгу «Політична модернізація Латинської Америки: від авторитаризму до демократії». Окрім того, він ще прочитав студентам юридичного та історико-філологічного факультетів МЕГУ лекцію на тему «Конституційне право США».

*Вікторія Ричко,
студентка факультету
журналістики*

У МЕГУ гостювали білоруські студенти

Традиційно щороку навесні партнерські виші — Міжнародний економіко-гуманітарний університет та Барановицький державний університет — обмінюються творчими візитами студентських делегацій. У Рівному з концертною програмою виступають білоруські гості, в Барановичах — українські. Цього разу «Весняну гастроль» наші сябри присвятили вічній темі кохання, концерт пройшов у переповненій залі МБК «Текстильник». Потім на них очікувала вечірка у

нічному клубі «Магнат», де їх розважала збірна КВН-команда ветеранів МЕГУ. Екскурсійна програма включала відвідання білоруськими гостями Рівненського зоопарку та культурно-археологічного центру «Пересопниця» в однойменному селі Рівненського району.

А вже напочатку травня студентська делегація МЕГУ побувала у Барановичах із своєю концертною програмою.

МЕГУ та Проект ЄС/ПРООН наближаються до співпраці

Міжнародний економіко-гуманітарний університет розпочинає співпрацю з Проектом Європейського Союзу та Програми розвитку ООН «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду-2».

До нього залучаються вищі навчальні заклади України, які зацікавлені у дослідженні та викладанні аспектів сталого розвитку, орієнтованого на громаду, та зокрема, українського досвіду у цій сфері. Метою співпраці є підготувати теперішнє і майбутнє покоління до розуміння, підтримки та застосування сталого місцевого розвитку через залучення громадян.

Увідомлюючи роль МЕГУ як вищого навчального закладу в пропагуванні та становленні принципів сталого розвитку, поширенні концепції серед студентської спільноти, та громадськості регіону загалом, керівництвом університету та Центром проектного розвитку було вирішено розпочати

офіційну співпрацю із згаданим Проектом. Наміри про співпрацю були оголошені, ще під час презентації Центру проектного розвитку МЕГУ. Нещодавно підписано лист про наміри та визначена попередня дата підписання меморандуму про співпрацю між МЕГУ та Проектом ЄС/ПРООН «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду-2». Днями Проект передав до бібліотеки університету комплект підручників «Сталий розвиток суспільства».

Серед заходів, запланованих у рамках партнерства: включення до навчальних програм курсу «Сталий розвиток суспільства» (чи його основних розділів у відповідності до потреб закладу), проходження студентами практики у регіональних офісах Проекту, проведення конкурсу студентських наукових робіт за тематичним напрямом «Сталий розвиток за участі громад» та організація літньої школи.

Науковець привідкрив архівні секрети

Нещодавно гостем МЕГУ був український науковець-історик, публіцист, дослідник історії визвольного руху, екс-директор архіву Служби безпеки України, редактор наукового збірника «Український визвольний рух» Володимир В'ятрович.

Під час зустрічі зі студентами та науковцями історико-філологічного факультету він презентував свої творчі доробки та розповів про досвід роботи з архівними матеріалами. Володимир В'ятрович у 2008-2010 роки був директором архіву Служби безпеки України, і саме за його керівництва ця установа відкрила практично усі свої сховища для спеціалістів-науковців та широкої громадськості. На історичній мапі нашої держави стало значно менше білих плям, хоч вони ще й залишаються. Нині історик продовжує свою дослідницьку роботу, є автором кількох книг, остання з яких "Історія з грифом секретно", куди увійшли нариси про раніше невідомі сторінки з життя відомих постатей. А для майбутніх істориків, безперечно, у пригоді стане науково-практичний посібник про користування архівами.

Дем'янчук Оля,
2 – А клас, ЗОШ № 12,
м. Рівне

Мій дідусь воював на війні. І він отримав багато поранень. Мені хочеться, щоб в світі ніколи не було війни. Вона приносить людям велике горе.

Дідусь, коли повернувся з війни, працював вчителем. Він дуже любив дітей. І хотів, щоб ніколи не було війни. Щоб на землі був мир і злагода.

Мир для мене — це велике щастя. Це коли мої батьки разом і моя дорога сестричка. Мир — це моя сім'я. Я люблю свою сім'ю.

Азарко Андрей,
1 – Б клас, СШ №17,
г. Барановичи,
Республіка Беларусь

Дем'янчук Віра,
2 – А клас, ЗОШ № 12,
м. Рівне

Пусть всегда будет солнце

Я люблю солнышко, потому что оно ласковое, светит и согревает всё на земле. Солнышко должно греть землю и пусть не будет темноты. От солнышка всегда радостное настроение, оно ласковое и доброе. Я хочу, чтобы все люди на Земле были как солнышки. Спасибо Богу зато, что он создал такое яркое светило, которое согревает своим теплом всех и всё. Пусть же все люди на земле живут в мире и дружбе под одним общим солнышком.

Ярошик Роман,
3 – Б клас, ЗОШ №27,
м. Рівне

За мир в усьому світі
Усі дорослі й діти —
За мир в усьому світі,
Щоб всі могли радіти
І безтурботно жити.
Ми кажемо: «Ні!» страшній війні,
Коли ридають матері.
Довкола біль, втрати, горе,
Усе похмуре, страшно, чорне.
Ми хочемо створити світ
Де мир панує, радість, сміх
Й безхмарне чисте небо,
А горя нам не треба!

Мій дідусь воював проти фашистів, які несли біду для всіх людей. Він отримав багато поранень. Був нагороджений орденами і медалями.

В дідусевій оселі був завжди мир. Наш дідусь Степан був дуже добрим. А ще він створив університет. І на його честь назвали вулиці.

Я хочу, щоб в кожній оселі панував мир. Щоб люди були добрі, милосердні. А на нашій планеті завжди була дружба і не було війни.

Ріжок Назар,
1 – Г клас, НВК №12,
м. Рівне

Я голосую за мир

Я голосую за мир,
За щастя у кожному домі,
Я голосую за мир,
За мир на землі колицковій.
Я голосую за мир,
Хай буде завжди він і всюди,
Я голосую за мир,
Хай будуть щасливими люди.
Хай діти здорові ростуть,
У мирній щасливій країні,
Хай буде в них світле життя,
Бо мир треба кожній дитині.
Я голосую за мир,
За мир на моїй Батьківщині,
Я голосую за мир,
На рідній моїй Україні.
Хай в світі не буде незгод,
Ні бід, ні печалі, ні смутку,
Хай мир людям буде завжди,
До миру єднаймося, люди!
Єднаймося до миру усі,
Учимося любити й прощати,
Хай кожен наш прожитий день
Буде схожий на маленьке свято.
Я голосую за мир,
Хай буде завжди він і всюди,
Бо як буде мир на землі,
То будуть щасливими люди.

Бариш Назар,
*5 – А клас, НВК №1,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Мир потрібен всім!

Мир потрібно берегти!
Це всі знають: я і ти!
Бережіть його Ви, люди,
бо мир треба всім і всюди.
Треба він і командирю,
і простому бригадиру,
лікарю, перукарю,
сторожу й воротарю.
Треба мир і продавцям,
фармацевтам, столярам,
комбайнеру й трактористу,
музиканту і таксисту..
Учням треба й вчителям.
Миру треба усім нам!
Бережіть же його, люди!
Мир потрібний людям всюди!

Іванців Христина,
*7 – А клас, ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Воювати люди вміли вже давно, –
Не було тебе й мене ще не було.
У мирі жити не умів ніхто,
навчитись цього важко їм було.
І коли, мов зірка із небес,
спустився Бог на нашу грішну Землю,
Добро приніс, посіяв, мов овес,
І віру людям дав, міцнішу кремню.
Ми дружити стали, ще й любов
розквітла білим цвітом вишні,
взяла у свій нічний полон,
й про зло забули ми навічно.
Війна – кривава, ще й сама
Несе руйнацію віками.
А мир – одвічна краса.
Люби, шануй її роками.

Щенович Олександр,
*1 клас, спеціалізована школа -
інтернат I–III ступенів,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Діти в боротьбі за мир

Незабаром у мене день народження. До мене прийдуть друзі і будуть вітати із святом. Бажати здоров'я, успіхів у навчанні, щастя, добра і миру.

Я вважаю, що без миру на землі не буде у людей і щастя, і добра, і здоров'я, і навіть дня народження. Саме тому, у нашої милій Україні мир, ми можемо радіти життю, запрошувати в гості друзів, гарно вчитися, веселитися, мріяти.

А для того, щоб мир був на всій Землі, діти мають запалювати в своїх серцях маленькі ліхтарики миру. Бути добрими, показувати приклад іншим. Бо з добрих дітей виростають добрі дорослі люди.

Літвінчук Данило,
*3 – В клас, ЗОШ №28,
м. Рівне*

Мир дітям планети Земля

Лист–звернення

Шановні дорослі! Ми, звичайно, ще досить малі, щоб зрозуміти все, що відбувається у вашому дорослому світі. Ми живемо у своєму дитячому світі казок, мультиків та комп'ютерних ігор. Ми віримо в диво, в те, що є чарівник, який може все змінити одним помахом чарівної палички, що є Дід Мороз, та Миколай, які приносять подарунки.

Хоча вже в цьому дитячому світі відразу з'являються іграшки-зброя, агресивні та войовничі комп'ютерні ігри, ба навіть мультики, в яких вбивають та стріляють.

Але ж, мабуть, ви краще нас знаєте, що жорстокість виховує жорстокість. Чому ж ви створюєте це для нас? І чому воно нас так захоплює?

Можливо, багато чого треба змінити у вашому житті, щоб і ми росли лише з прагненням до добра та миру, щоб будь-яка війна залишалась лише фактом історії, слово яке буде незрозумілим людям.

Тому навчіть нас, як бути чесними і справедливими, добрими і співчутливими, любити і берегти все навколо нас, а більше за все – цінувати мир.

З найкращими побажаннями – діти планети Земля.

Наказано жити

Коротка розповідь про одного з творців Великої Перемоги

Здавалося б що ще нового можна написати про Перемогу чи про Переможців? За минулі десятиліття знято тисячі фільмів, видано мільйони книг, написано безліч монографій та спогадів. Але у війні, до якої має причетність весь народ, яка торкнулася долі кожної людини, завжди залишиться щось недоказане, невідоме... Зрештою, фронтовики, які пройшли крізь смерть, сльози, кров ніколи не були красномовними оповідачами. Війна не просто кардинально змінила їхню долю — вона продиктувала їм свою волю. І вони змушені були цій волі підкоритися.

Я не знаю чи любив у дитячі роки гратися “у війну” Володимир Пелех, але реальна війна сама прийшла у його життя. Прийшла тоді, коли менш за все про це думав. Випускний вечір, пісні під гітару, дружня компанія хлопців та дівчат і мрії... Майбутнє видавалося таким чудовим та вже доступним. Але зранку для всіх них, випускників 1941 року, розпочнеться нове, не омріяне життя, а жорстока реальність ставати пліч-о-пліч на захист Батьківщини. І ти вже не належиш собі, ти — частинка великої боротьби.

Замість омріяного спортивного вузу, Володя Пелех потрапляє у Бакинське вище військово-морське училище. Але часу на навчання і ретельної підготовки немає, тому вже за два місяці хлопця направляють у розвідшколу у Ростові на Дону, а згодом і на перше бойове завдання. Воно мало не закінчилося трагічно — в районі парашутної висадки їх диверсійної групи на території сучасної Хмельницької області, на них вже чекали німці. Зважаючи на юний вік, Володю направляють на роботи до Німеччини. Тисячі таких як він завантажують у товарні вагони — вермахт потребує робочих рук. А був тільки вересень сорок першого...

Просто так підкоритися долі Пелех не хотів і не міг. Його неспокойна волелюбна натура не могла змиритися ось з таким розвитком. Він любив перемагати. На футбольному полі, біговій доріжці чи на лижній трасі — бути першим, виривати перемогу на фінішній прямій. Тому Володя, разом з іншими трьома товаришами вирішують тікати у дорозі. План простий: вирахувати, де поїзд припинить хід, розламати дно вагона і вистрибнути. Із чотирьох врятуватися вдалося тільки двом...

Вживши у такій пригоді хлопця вирішує пробратися на Попільнянщину (Житомирська область), де в селі Ходорків жили батьки. Знову постає питання: як жити далі? Ворог топче рідну землю, фронт далеко, як реалізувати себе? Володя стає підпільником. Керівником підпільної організації був директор школи, її основу склали вчорашні школярі. Перші акції: підпал військових складів, диверсія на залізниці. Та серед підпільників виявився зрадник і розпочалися арешти. Врятувалися тільки двоє, решту підпільників фашисти повісили.

Доля й тут була милостивою. Під час облави Володя вибіг в поле і побіг до лісу, німці поранили в ногу. Побачив, що дорогою їде бричка, встиг добігти і вскочити. Це була бричка управляючого. Він не видав юнака і провіз повз німецькі заслони. Таким чином пробрався до лісу, а там зустрів партизанів.

Почався новий етап у житті — партизанський. У загоні Пелех проявив себе як досвідчений та сміливий розвідник. Не випадково одна з перших партизанських медалей, скинутих для загону з літака, дісталася саме йому. Це були відзнаки за одну з операцій, в якій партизани знищили поліцейську охорону і підірвали склад з боєприпасами.

Тим часом почала змінюватися і ситуація на фронті. “Блискавичної війни”, яку планували німці, не

вийшло. Почався наступ Червоної армії і визволення поневолених територій. Партизанський загін, в якому воював Володя Пелех, вливається в крупне партизанське з’єднання під командуванням генерала Олександра Сабурова. І знову запеклі бої, виснажливі марші і втрата бойових побратимів. В одному з боїв вже поранений фашист вистрілює у спину. На щастя куля пробила папаху, але не зачепила Володю. Цей епізод, до речі, описав у свої мемуарах сам генерал Сабуров.

Із партизанського з’єднання Володимир Пелех вступає у діючу армію і продовжує воювати у складі 34 гвардійського Козачого Кавалерійського Кубансько-Слоніміського Червонопрапорного полку 9-ї гвардійської Козачої Кавалерійської Кубансько-Барановичської дивізії спочатку у складі 1-го Білоруського, а згодом 2-го Українського фронтів.

У діючу армію Пелех вступає у серпні 1944 року, а вже у жовтні цього року отримує орден “Вітчизняної війни 11 ступеня”, а в травні 1945 року — орден “Червоної зірки”. Ось яку характеристику командиру відділення взводу розвідки дає командир полку підполковник Болдирев і як описує подвиг солдата: “За час перебування в полку і беручи участь в боях проти німецьких загарбників, проявив себе дуже смілим і винахідливим розвідником.

Здатним у будь-якій ситуації виконати бойове завдання. Зокрема, 20.04.45р. Пелех, очолюючи групу розвідників у кількості 4 чоловік, проводячи розвідку на село Шитберіце (Чехія, неподалік Праги — прим.авт.) помітив засідку із трьох ретельно замаскованих бронетранспортерів, які готувалися зустріти наші бойові порядки, що вели бої за висоту "240". Козак Пелех терміново послав двох розвідників у найближчий підрозділ за протитанковою гвинтівкою та гранатами. Коли це було доставлено Пелех вистрілом впритул підпалив один з бронетранспортерів. Решта бронетранспортерів відступили.

Цим самим Пелех зберіг наші підрозділи від можливих втрат у боях за село Шитберіце".

Саме в боях за Прагу Володя зустрів звістку про Перемогу. Та навіть після офіційно проголошеної капітуляції війна на окремих ділянках не припинилася. 18 травня солдат отримує ще одне поранення. Хоч фашистська куля і пролетів за лічені сантиметри від серця, та воно, на щастя, виявилось легким. У фронтовому запалі на батьківщину Пелеха вже хтось послав похоронку, а сам Володя — відбув брати участь в Параді Перемоги у Москві. Кадри радянської кінохроніки зафіксували його молодого і підтянутого, що кидає до підніжжя мавзолею здобуті у жорстоких боях фашистські штандарти.

Наприкінці війни сталася ще одна небуденна подія в житті юнака — за бойові заслуги його було представлено до звання Героя Радянського Союзу. Однак з якихось причин цієї високої нагороди хлопець не отримав.

Демобілізувався Володя у 1946

Парад Перемоги: другий справа Володимир Пелех

році і тільки тоді зміг здійснити свою юнацьку мрію. Закінчив Київський інститут фізкультури, став майстром спорту з легкої атлетики та кандидатом у майстри спорту з лижного спорту. Після інституту пішов працювати вчителем фізкультури у Ярунську середню школу Новоград-Волинського району Житомирської області. Невдовзі директором школи став ще один фронтовик — Степан Якимович Дем'янчук і розпочинається творча співпраця директора-новатора та вчителя-ентузіаста, безмежно відданих спорту. Уже невдовзі про спортсменів Ярунської школи, зрештою, як і про саму школу, заговорить не тільки район та область, а й увесь Союз. А спортивні традиції закладені у школі будуть успішно продовжені засновником університету в МЕНУ.

Вже у мирний час Володимира

Пелеха знову було представлено до звання Героя Радянського Союзу, але і цього разу чиясь рука викреслила його прізвище з числа достойників. Зараз важко встановити чому, але є певні свідчення про причетність до цього органів НКВД, які пильно стежили за кожним рухом і словом фронтовиків. А Володя був не боязкого гатунку і пройшов такий круговорот, який легко може стати основою для чудового фільму про героїчну долю людини. Це вже життям придуманий сценарій: підпілля, партизанщина, бойові подвиги солдата-розвідника, участь у параді Перемоги, а згодом і чудова спортивна та педагогічна кар'єра. Нагороджений багатьма орденами та медалями, двічі представлений до найвищої нагороди держави.

-- Як батько відзначав свято Перемоги? - цікавлюся у сина героя проректора МЕНУ Юрія Володимировича Пелеха.

-- Батько згадував. Згадував зі сльозами на очах. Казав, що це були дуже страшні часи. Загибло багато його друзів і цей біль завжди переслідував його.

... 9 травня ми традиційно покладаємо квіти на могили воїнів, які боролися із фашистськими загарбниками за свободу і життя свого народу. Серед них Степан Якимович Дем'янчук, Володимир Никифорович Пелех та мільйони і мільйони інших відомих і невідомих героїв. Їм слава, честь і пам'ять на віки вічні!

ВІТАЄМО!!!

Колектив МЕГУ щиро вітає з 40-річчям проректора з наукової роботи і міжнародних зв'язків Пелеха Юрія Володимировича!

Бажаємо міцного здоров'я, завжди гарного настрою та здійснення усіх задумів!

Туристи МЕГУ вперше виграли змагання

Команда нещодавно створеного туристичного клубу Міжнародного економіко-гуманітарного університету ім. акад. С.Дем'янчука стала переможцем Відкритого зльоту туристів.

Змагання з технічного туризму «Берези-2012» традиційно проводяться спортивним клубом «Водник» і туристичним клубом «Азимут» Національного університету водного господарства та природокористування. Цього року у зльоті в селі Новостав Рівненського району вперше взяли участь представники МЕГУ — члени нещодавно створеного туристичного клубу, керівником якого майстер спорту

України зі спортивного туризму, викладач кафедри географії і туризму Олексій Токар. МЕГУвці створили сенсацію — виграли змагання, випередивши команди РДГУ та НУВГП! Честь нашого університету захищали Анастасія Сай (природничо-географічний факультет), Віктор Печонка та Роман Вежичанін (факультет ЗФКС), Сергій Вітвицький (економічний факультет).

Відбувся футбольний турнір пам'яті професора МЕГУ

У Рівному та смт. Клевани відбувся IX турнір з футболу пам'яті професора, доктора біологічних наук, першого декана факультету здоров'я, фізичної культури та спорту МЕГУ Віктора Завацького.

Турнір організували Обласний центр з фізичної культури і спорту інвалідів «Інваспорт» та Рівненська обласна федерація футболу. Учасниками змагань, які проводились на спортивному майданчику Міжнародного економіко-гуманітарного університету ім. акад. С.Дем'янчука та стадіоні в смт. Клевани, були 120 спортсменів Волинської та Рівненської областей.

Переможцями турніру стали: серед здорових спортсменів — команда «Славія» (м. Рівне), серед спортсменів з наслідками ДЦП — доросла команда «Рівне-1», серед спортсменів з вадами слуху — команда юнаків «Рівне-1».

Знання генетики перевіряли у брейн-рингу

Кафедра біології природничо-географічного факультету Інституту педагогічної освіти провела брейн-ринг з генетики.

У ньому взяли участь команди МЕГУ та Рівненського державного базового медичного коледжу. Ведучим у фазовому змаганні був доцент кафедри біології Микола Лукашук, відповіді студентів оцінювало журі у складі декана природничо-географічного факультету Олександра Грицика, завідувача кафедри біології Наталії Грицай, викладача медичного коледжу Інеси Хмельяр.

Учасники брейн-рингу показали свої ґрунтовні знання з генетики, виявили ерудованість та кмітливість, за що й були нагороджені грамотами і довідниками з біології. Команда педагогічного факультету МЕГУ «Клітина» в одному з конкурсів продемонструвала самостійно виготовлені емблеми із зображенням органел клітини і придумала цікаве привітання у віршованій формі.

Підготовка до брейн-рингу допоможе студентам успішніше скласти іспит з навчальної дисципліни «Генетика».

Студентська газета Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка С. Дем'янчука

Наша адреса:
м. Рівне, вул. акад. С. Дем'янчука, 4
т. 432953; e-mail 7poverx@ukr.net

Відповідальний за випуск: Василь Туз
Верстка: Михайло Вишневський